

UZASADNIENIE

W pozwie z 9 stycznia 2018 r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko A. M. i J. M. (1) o zapłatę, solidarnie, na jej rzecz kwoty 162 004,18 zł z odsetkami umownymi naliczanymi od 10 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty od należności głównej w wysokości 154 556,13 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP. Powódka wskazała, że dochodzona kwota wynika z zawartej pomiędzy stronami umowy kredytu gotówkowego P. z dnia 9 czerwca 2014 r. Do pozwu załączono kopię wyciągu z ksiąg bankowych. (pozew, k. 4-5v.).

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w postanowieniu z 19 marca 2018 r. przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi. (postanowienie, k. 7)

W postanowieniu z 21 czerwca 2018 r. Sąd zawiesił postępowanie w stosunku do J. M. (1) na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. ze skutkiem na dzień 16 lutego 2018 r, to jest datę śmierci pozwanego. (postanowienie, k. 61).

W nakazie zapłaty z 21 czerwca 2018 r. wydanym przeciwko A. M., Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz, k. 60).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty i w toku dalszego postępowania A. M., wnosząc o oddalenie powództwa w całości jako przedwczesnego, podnosiła, że strony podjęły procedurę restrukturyzacyjną, że pozwana ze środków banku nie skorzystała, bo kredyt zaciągnięty został na spłatę innego zadłużenia jej zmarłego męża, że udzielony został na długi czas, wbrew wewnętrznym wytycznym banku, mimo przekroczenia przez kredytobiorcę wieku 70 lat, co czyni żądanie sprzecznym z zasadami współżycia społecznego; wreszcie także, że kredyt nie został prawidłowo wypowiedziany co do warunków spłaty, ponieważ wypowiedzenie nastąpiło z naruszeniem przepisu art. 75 c Prawa bankowego w kontekście umożliwienia pozwanej restrukturyzacji. Na wypadek uwzględnienia żądania, pozwana wniosła o rozłożenie świadczenia na raty.(sprzeciw, k. 67-69, protokół rozprawy k.245 i 312)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 czerwca 2014 roku (...) S.A. zawarła z J. M. (1) i A. M., jako kredytobiorcami umowę, nr (...) Kredytu P.. Kredyt ten, w kwocie 222.000 zł, był przeznaczony na spłatę trzech wcześniej zaciągniętych kredytów gotówkowych, z tytułu których zadłużenie opiewało na sumę kwot 78 864,65,93 zł, 50 124,58,89 zł i 50 124,58 zł, oraz na dowolny cel. Okres kredytowania ustalono na 90 miesięcy. Całkowity koszt kredytu wynosił 90 625,83 zł, a całkowita kwota do zapłaty 312 625,83 zł. Zgodnie z planem spłaty ostatnia wpłata miała nastąpić 10 grudnia 2021 r.(umowa, k. 20-23; podstawowe warunki realizacji produktu kredytowego, k. 120-239; dokumentacja kredytowa, k. 248-301).

Umowa była zakwalifikowana jako o kredyt konsumencki, w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim. Kredyt był oprocentowany według obowiązującej w (...) SA zmiennej stopy procentowej, w stosunku rocznym, której wysokość ustalano jako sumę stawki referencyjnej i marży (...) SA. Stawkę referencyjną stanowił WIBOR 3M (§ 4 i 5 umowy). W przypadku nie spłacenia raty w terminie, (...) SA miał pobrać od kwoty zaległej raty kredytu odsetki według, ustalonej przez (...) SA, zmiennej stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego, równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 12 umowy).(umowa, k. 20-23).

Zgodnie z § 18 umowy (...) SA mógł obniżyć kwotę przyznanego kredytu lub wypowiedzieć umowę w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków określonych w umowie, utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej a także w razie zagrożenia upadłości Kredytobiorcy. Termin wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni, a w razie zagrożenia upadłości Kredytobiorcy 7 dni. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy (...) SA miał przesłać Kredytobiorcy no piśmie przesyłką poleconą za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Umowa stanowi, że w następnym dniu po upływie ostatniego dnia terminu wypowiedzenia całe zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu wraz z odsetkami i należnymi opłatami, staje się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. Od całego zadłużenia

przeterminowanego i wymagalnego z tytułu udzielonego kredytu, z wyłączeniem kwoty należnych odsetek oraz opłat i prowizji, (...) SA nalicza i pobiera odsetki według stopy procentowej, o której mowa w § 12 (§ 19 umowy). (umowa, k. 20-23).

Kredytobiorcy dokonywali spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem do połowy 2017 roku. Następnie obsługa kredytu nie przebiegała już godnie z umową. (okoliczności bezsporne, historia operacji na kontrakcie kredytowym, k. 111-115; harmonogram spłaty kredytu, k. 116—118).

W piśmie z 18 lipca 2017 r., doręczonym A. M. w dniu 31 lipca 2017 r., bank (...) SA wypowiedział umowę kredytu nr (...), w części dotyczącej warunków spłaty, z powodu braku spłaty wymaganych rat, w terminie 30 dni od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia. Bank poinformował pozwaną, że brak spłaty zadłużenia wymagalnego w okresie wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna. W wypowiedzeniu wskazano, że zadłużenie wymagalne wobec (...) Banku (...) SA w wysokości wg stanu na dzień wystawienia wypowiedzenia wynosiło 8 486,32 zł. (wypowiedzenie k. 90; potwierdzenie odbioru, k. 91-92).

A. M. w piśmie z 8 sierpnia 2017 r. zwróciła się do (...) SA w W. z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia z umowy kredytu nr (...). W odpowiedzi w piśmie z 9 sierpnia 2017 r., doręczonym 11 sierpnia 2017 r., (...) SA w W. poinformowała A. M., że konieczne jest uzupełnienie wniosku. W piśmie z 28 sierpnia 2017 r. (...) SA w W. poinformowała A. M. o odrzuceniu wniosku. (wniosek o restrukturyzację, k. 110; koperta, k. 109; pismo, k. 106, potwierdzenie odbioru, k. 107-108; odrzucenie wniosku, k. 105).

W piśmie z 24 sierpnia 2017 r. skierowanym do A. M., bank – reprezentowany przez (...) S.A., poinformował, że zadłużenie z umowy wynosi 10 989,64 zł. Nadto wskazano w piśmie, że brak wpłaty ww. kwoty do 7 września 2017 r. spowoduje przekazanie sprawy do indywidualnej obsługi przez Doradcę Terenowego. Do pisma załączono szczegółowe informacje o stanie zadłużenia. (informacja, k. 73-74)

W piśmie z 28 sierpnia 2017 r., skierowanym do (...), A. M. zwróciła się z wnioskiem o zmianę okresu kredytowania z 90 miesięcy na 180 miesięcy z jednoczesnym zmniejszeniem miesięcznej raty kredytu. Nadto A. M. zwróciła się z wnioskiem o wstrzymanie na 3 miesiące spłaty kredytu. Powódka uzasadniła wniosek tym, że zmianie uległa sytuacja finansowa jej rodziny wynikająca z choroby jej męża i konieczności zaangażowania środków na potrzeby leczenia.

W odpowiedzi na podanie A. M. w sprawie restrukturyzacji zobowiązań z tytułu ww. umowy (...) bank, w piśmie z 19 września 2017 r., poinformował, że w celu jego rozpatrzenia konieczne jest dołączenie, w terminie 5 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, wypełnionych załączników wraz z dokumentami. Jednocześnie powódka poinformowała, że warunkiem restrukturyzacji jest dokonanie - w powyższym terminie - wpłaty uwiarygodniającej 16 000 zł na pomniejszenie zadłużenia kredytu nr (...). (pismo, k. 70; pismo, k. 95, potwierdzenie odbioru, k. 96).

W wezwaniu z 11 września 2017 r., doręczonym A. M. 26 września 2017 r., spółka (...), w związku z wypowiedzeniem warunków spłaty umowy nr (...), wezwała A. M. do zapłaty 156 965,24 zł oraz dalszych należnych odsetek naliczanych na bieżąco według zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień wezwania 10% w stosunku rocznym. Wskazano, że w przypadku braku możliwości dokonania jednorazowej spłaty należności, jest możliwość zawarcia porozumienia lub umowy ugody, ustalających warunki spłaty zadłużenia. Natomiast niespłacenie zaległości albo brak złożenia wniosku o zawarcie porozumienia lub umowy ugody w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowodują że (...) Bank (...) podejmie przewidziane umową oraz przepisami prawa działania w celu uzyskania tytułu wykonawczego. (wezwanie, k. 18; potwierdzenie odbioru, k. 18v.-19).

W piśmie z 20 września 2017 r. pozwana zwróciła się z wnioskiem o informację, w szczególności co do propozycji złożonej w piśmie z 28 sierpnia 2017 r. A. M. wskazała, że zachowanie powódki jest niezgodne z zasadami regulującymi udzielanie kredytów konsumenckich. W odpowiedzi, w piśmie z 29 września 2017 r., (...) SA poinformowała, że odpowiedź została udzielona 19 września 2017 r. Jednocześnie powódka potwierdziła, że wierzytelność z

powyższego tytułu została skutecznie wypowiedziana dnia 1 września 2017 r., a złożenie niekompletnego wniosku restrukturyzacyjnego nie wstrzymuje dochodzenia wierzytelności, ani nie zwalnia ze spłaty istniejącego zadłużenia.

(pismo, k. 71; potwierdzenia nadania, k. 75; pismo, k. 93)

W piśmie z 11 października 2017 r. z uwagi na brak uzupełnienia przez A. M. braków formalno-materialnych tj. niedostarczenie wymaganych dokumentów, (...) Bank (...) SA odrzucił kolejny wniosek z 28 sierpnia 2017 r. o restrukturyzację. (pismo, k. 97).

W dniu 8 stycznia 2018 r. bank sporządził wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym wskazał, iż z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 09-04-2014r., A. M. i J. M. (1) mają zadłużenie wymagalne na które składa się: Należność główna 154 556,13 zł; Odsetki od należności głównej naliczone do 07-01 -2018 r. łącznie 7448,05 zł wg zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) SA właściwej dla kredytów postawionych w stanie natychmiastowej wymagalności liczonej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP - aktualnie 10,00% w stosunku rocznym.

(wyciąg z ksiąg bankowych, k. 15).

J. M. (1) zmarł 16 lutego 2018 r. Pozostawił po sobie liczne długi. A. M. odrzuciła spadek po mężu. Obecnie A. M. mieszka u córki. Mieszkanie, w którym mieszka darowała córce w październiku 2018 r. . Wcześniej należało do pozwanych, ale po zniesieniu wspólności majątkowej, w podziale majątku przypadło ono pozwanej. A. M. była zatrudniona u zmarłego męża. (okoliczności bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt dokumenty.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka S. M. na okoliczność, że kredyt był udzielony na spłatę należności związanych z przedsiębiorstwem męża powódki oraz o przesłuchanie stron. Powyższe okoliczności nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, fakt zawarcia umowy kredytu, jego wysokość, wysokość poszczególnych spłat była między stronami bezsporna. Okoliczność jaki był cel kredytu nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sytuacji, gdy bezsporne jest, że pozwana była stroną przedmiotowej umowy. Nadto bezsporne było, że był to kredyt w dużej części konsolidacyjny - na spłatę wcześniejszych zobowiązań pozwanego na jego działalność gospodarczą, z której utrzymywała się rodzina Państwa M..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje,

Powództwo jako przedczesne podlegało oddaleniu w całości, a to wobec nieskuteczności wypowiedzenia umowy kredytu co do warunków jego spłaty.

Zgodnie z art. 69 ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.2018.2187 t.j. z dnia 2018.11.23) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bezsporne było, że 9 czerwca 2014 r. została zawarta umowa kredytu gotówkowego, jaki i to, że kredytobiorcy, a obecnie pozwana, nie spłacali od pewnego momentu, na bieżąco, wynikającego z niej zadłużenia. Niesporne jest także i to, że strona powodowa skierowała do kredytobiorców pismo z 18 lipca 2017 r., doręczone A. M. 31 lipca 2017 r., w którym złożono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu.

W tym miejscu odnieść należy się do zarzutu pozwanej naruszenia przez powodową spółkę art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy Prawo bankowe.

Zgodnie z art. 75c ust. 1-6 tej ustawy, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o

którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy. Restrukturyzacja, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę. Bank, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia, w formie pisemnej, dotyczące przyczyny odrzucenia wniosku o restrukturyzację. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do umów pożyczek pieniężnych.

Przepis powyższy został wprowadzony ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy- Prawo bankowe oraz niektórych ustaw (Dz. U. z dnia 12 listopada 2015 r., poz. 1854), zaś z art. 12 tej ustawy wynika, że banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują swoją działalność do wymagań określonych w art. 75c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zatem w dacie złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu w niniejszej sprawie (18 lipca 2017 r.) bank był już zobowiązany do wdrożenia procedury wynikającej z przepisu art. 75c Prawa bankowego przed wypowiedzeniem kredytu.

Jak wynika z treści cytowanego wyżej przepisu, bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie z jego spłatą. Zgodnie z określoną ustawą procedurą w pierwszej kolejności powódka winna doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 (ustawy z 1997 r. - Prawo bankowe) oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych). Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). W szczególności nie prowadzi ona do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu. Biorąc pod uwagę cel art. 75c pr.b., uznać, go należy za przepis semidyspozytywny. Może zostać zmieniony w umowie kredytu albo osobnym porozumieniu jedynie na korzyść kredytobiorcy (np. przez wydłużenie terminu na złożenie wniosku w sprawie restrukturyzacji kredytu). (T. Czech w publikacji: Obowiązki banku w razie opóźnienia kredytobiorcy ze spłatą kredytu, opublikowano: M.Pr.Bank. 2016/12/66- 78).

Biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności treść pisma z 18 lipca 2018 r. Sąd Okręgowy uznał, iż wynikająca z art. 75c ustawy Prawo bankowe procedura wypowiedzenia przedmiotowej w sprawie umowy nie została w stosunku do A. M. zachowana. Powodowy bank w pierw wypowiedział umowę kredytu, a dopiero po wypowiedzeniu, i to na wniosek samej pozwanej, rozważał restrukturyzację zadłużenia. Kolejne pisma, w tym pismo (...) SA. dotyczyły wezwań do spłaty zadłużenia, a także odrzucania wniosków o restrukturyzację, czy jak pismo z 11 września 2017 r. – propozycją ugody, ale złożoną już po wypowiedzeniu umowy. Tym samym żadne z tych pism nie spełnia wymogów wynikających z treści przytoczonego artykułu 75 c. pr.b. Przede wszystkim zaś zostały już wysłane po wypowiedzeniu umowy kredytu przez powodowy Bank. Powódka nie zachowała zatem wymagań dotyczących wezwania A. M. do spłaty zadłużenia w terminie 14 dni, informując ją o możliwości złożenia w tym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia, a dopiero po bezskutecznym upływie wspomnianego terminu wypowiedzenia zawartej umowy, ale wbrew treści art. 75c ust. 1 i 2 ustawy pr. b. w jednym piśmie z 18 lipca 2017 r. skumulowała wezwania ale nie zawarła tam informacji wynikających z tego artykułu o możliwości restrukturyzacji.

Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, że od banku jako profesjonalisty należy oczekiwać, aby działania upominawcze, były zgodne z dyspozycją art. 75c prawa bankowego i by poprzedzały właściwe wypowiedzenie umowy. Z samej istoty upomnienia wynika, że stanowi ono rodzaj napomnienia, przypomnienia, lecz nie ukarania. Sekwencja oświadczeń powodowego banku powinna być taka, że powód w pierwszej kolejności winien wezwać kredytobiorcę do zapłaty, z poinformowaniem o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację - a w przypadku upływu wyznaczonego mu terminu – dopiero złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Należy mieć na uwadze, że wypowiedzenie jest prawem kształtującym, które jest realizowane poprzez oświadczenie złożone drugiej stronie umowy (art. 61 k.c.). Z uwagi na szczególne skutki jakie ze sobą niesie, a które prowadzą do zerwania pomiędzy stronami węzła

obligacyjnego, uznać należy, że zgodnie z art. 60 k.c. zachowanie takie nie powinno pozostawiać żadnych wątpliwości co do prawidłowości jego złożenia. Za prawidłowe wypowiedzenie umowy nie może być uznanie pismo, w których powód stwierdza, „że brak spłaty zadłużenia wymagalnego w okresie wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna”. Takie oświadczenie banku nie daje jasności, bowiem nie sposób wywnioskować, w jaki sposób liczyć należy okres wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy o kredyt będące uprawnieniem kształtującym banku, prowadzącym do zakończenia nawiązanego stosunku prawnego bez dochowania wymaganych warunków może prowadzić do uznania tej czynności za bezskuteczną. Dokonanie takiego wypowiedzenia nie może być czynnością nagłą, zaskakującą dla kredytobiorcy, nawet, jeżeli istnieją podstawy do podjęcia go zgodnie z treścią umowy. Jest ono bardzo dotkliwie dla kredytobiorcy, dlatego skorzystanie z niego powinno nastąpić po wyczerpaniu środków mniej dolegliwych, odpowiednich wezwań, (tak też orz. SN z dnia 8 września 2016 r., II CSK 750/15, Legalis Numer 1555664, SA w Szczecinie z dnia 17 stycznia 2018 r. I ACa 682/17, Legalis Numer 1781695, SA w Gdańsku z dnia 14 stycznia 2019 roku C ACa 93/18)

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że oświadczenie Banku zawarte w piśmie 18 lipca 2017 r., nie mogło wywrzeć skutku w postaci skutecznego wypowiedzenia umowy z uwagi na wypowiedzenie umowy bez wcześniejszego wyczerpania przewidzianego dyspozycją art. 75c pr.b. postępowania upominawczego. Przepis art. 75c ustawy pr.b. ma charakter bezwzględnie obowiązujący, tym samym wypowiedzenie umowy kredytu nie może być konwalidowane poprzez wytoczenie powództwa oraz doręczenie pozwanemu odpisu pozwu.

Skutkiem niewdrożenia przez stronę powodową działań zgodnych z treścią art. 75c ustawy pr.b. jest nieskuteczność złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, a w konsekwencji to, że powództwo oparte na twierdzeniach skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu i natychmiastowej wymagalności całej niespłaconej kwoty tego kredytu wraz z żądaniami ubocznymi okazało się niezasadne. Bank nie dochodził i nie wskazywał kwot wymagalnych, przy założeniu, że wypowiedzenia skutecznie nie dokonano. Powództwo konsekwentnie popierane było jako oparte na okoliczności wymagalności całości zadłużenia jako przeterminowanego, nie zaś, choćby ewentualnie na wymagalności poszczególnych rat. Powództwo tak sformułowane, zwłaszcza przy podmiocie korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej, nie jest zasadne. Sąd nie może wyręczać strony w formułowaniu podstawy faktycznej żądania. Co także istotne, gdyby bank prawidłowo zastawał procedurę upominawczą, teoretycznie nie można wykluczyć, że całość zobowiązania została by zrestrukturyzowana.

Na marginesie powyższych rozważań wskazać należy, że strona pozwana podnosiła także inne zarzuty jak np. zbyt zawansowany wiek J. M. (2), fakt, że powódka nie korzystała z środków tego kredytu. Powyższe, wobec ustalenia nieskuteczności wypowiedzenia, nie miało istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, stąd też Sąd zarzutów tych nie rozważał.

Z uwagi na to, że żądanie powódki zostało oddalone w całości, sąd o kosztach procesu rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły łącznie 5.400 zł (wynagrodzenie dla pełnomocnika). Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone zostało przez sąd z uwzględnieniem rodzaju i stopnia złożoności sprawy oraz nakładu pracy pełnomocnika na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j. z dnia 2018.01.30). Ponieważ strona powodowa przegrała proces w całości, sąd zasądził od niej na rzecz pozwanej 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.